

ILLE, ANDREI

n. 1870, Ursad, jud. Bihor

d. 26 octombrie 1933, Oradea, jud. Bihor

A fost fiul preotului Gheorghe Ille din comuna Ursad și al Anei Ille, născută Herman. A urmat studiile Gimnaziului superior romano-catolic din Oradea, iar cele universitare le-a absolvit la Academia Regală de Drept din Oradea (1891-1893, 1894-1895) și la Facultatea de Drept și Științe Politice a Universității Regale Maghiare din Budapesta (1893-1894). Tot aici obține și doctoratul în științe juridice la 2 iunie 1899. A beneficiat de susținerea Fundației „Faur”.

În anul 1898 s-a căsătorit cu Maria Zigre stabilindu-se în comuna Tinca din județul Bihor. Începând cu anul 1900 a început să profeseze aici avocatura până după Marea Unire, în anul 1920.

S-a implicat în lupta pentru emancipare națională, iar în plan cultural a fost conducătorul și organizatorul Despărțământului ASTRA din comuna Tinca. A deținut și funcția de președinte a comitetului eparhial din aceeași comună, dar și membru al sinodului eparhial și membru al Consistoriului ortodox din Oradea și membru al Congresului Național Bisericesc din Sibiu.

La Adunarea de la Alba Iulia de la 1 decembrie 1918 a fost delegat oficial al românilor din circumscripția Tinca. A fost ales membru în Marele Sfat Național. După unire, la 29 ianuarie 1929 a fost numit președinte de secție la Curtea de Apel Oradea, iar la 29 ianuarie 1930 a fost avansat prim-președinte al aceleiași Curți de Apel. A fost timp de trei ani profesor suplinitor la Facultatea de Drept din Oradea și în mai mulți ani membru în comisia de admitere în corpul de avocați. În Oradea s-a implicat în continuare în viața culturală a orașului fiind o perioadă președintele „Casei Naționale” din același oraș.

Pentru activitatea și implicarea sa în viața socială și culturală a fost decorat cu Coroana României în grad de comandor.